TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gruodžio 19 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Žemės ūkis – Reglamentas (EB) Nr. 510/2006 – 4 straipsnio 2 dalies e punktas – Reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 – 7 straipsnio 1 dalies e punktas – Geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsauga – Prašymas iš dalies pakeisti specifikaciją – Kumpis iš Švarcvaldo regiono, Vokietija („Schwarzwälder Schinken“) – Pakavimo gamybos vietovėje sąlygos – Reglamento (EB) Nr. 510/2006 arba Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 taikymas“

Byloje C-367/17

dėl *Bundespatentgericht* (Federalinis patentų teismas, Vokietija) 2017 m. gegužės 18 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. birželio 13 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

S

prieš

EA,

EB,

EC

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einanti Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, teisėjai J. C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund ir S. Rodin (pranešėjas),

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. gegužės 17 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– S, atstovaujamos J. Schwarze ir advokato U.Gruler,

– EC, atstovaujamo advokatų K. Sandberg ir V. Schoene,

– Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Eberhard,

* Proceso kalba: vokiečių.

– Europos Komisijos, atstovaujamos B. Eggers, B. Hofstötter, I. Naglis ir D. Bianchi,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, 2006, p. 12) ir 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1) išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant S (asociacija) ir EA, EB bei EC ginčą dėl sprendimo, kuriuo *Deutsches Patent- und Markenamt* (Vokietijos patentų ir prekių ženklų tarnyba, toliau – DPMA) atmetė S prašymą iš dalies pakeisti saugomos geografinės nuorodos (toliau – SGN) „Schwarzwälder Schinken“ (Švarcvaldo kumpis) specifikaciją, kiek šis pakeitimas susijęs su nurodymais dėl pjaustymo ir pakavimo.

Teisinis pagrindas

3 Reglamento Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies e punkte numatyta:

„Produkto specifikacijoje pateikiama bent ši informacija:

<…>

e) žemės ūkio produkto ar maisto produkto gavimo metodo aprašymas ir tam tikrais atvejais autentiškų ir nekintančių vietinių metodų aprašymas, su pakavimu susijusi informacija, kai pareiškėjų grupė, kaip apibrėžta 5 straipsnio 1 dalyje, nustato ir pagrindžia, kad pakavimas turi būti atliekamas apibrėžtoje geografinėje vietovėje, siekiant išsaugoti kokybę arba užtikrinti kilmę ar kontrolę“.

4 Šio reglamento 5 straipsnio 1 dalies pirmoje ir antroje pastraipose nustatyta:

„Įregistravimo paraišką turi teisę pateikti tik pareiškėjų grupė.

Šiame reglamente „grupė“ – bet koks gamintojų arba perdirbėjų, dirbančių su tuo pačiu žemės ūkio produktu ar maisto produktu, susivienijimas, neatsižvelgiant į jo teisinį statusą ar sudėtį. Grupės veikloje gali dalyvauti kitos suinteresuotosios šalys. Fizinis ar juridinis asmuo gali būti laikomas grupe pagal 16 straipsnio c punkte nurodytas išsamias taisykles.“

5 2006 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1898/2006, nustatančio išsamias Reglamento Nr. 510/2006 įgyvendinimo taisykles (OL L 369, 2006, p. 1), 8 straipsnyje nurodyta:

„Jeigu pareiškėjų grupė produkto specifikacijoje nurodo, kad Reglamento (EB) Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies e punkte minimas žemės ūkio ar maisto produktas turi būti pakuojamas nustatytoje geografinėje vietovėje, reikia pagrįsti tam produktui taikomus laisvo prekių judėjimo ir laisvės teikti paslaugas apribojimus.“

6 Reglamentas Nr. 510/2006 buvo panaikintas ir nuo 2013 m. sausio 3 d. pakeistas Reglamentu Nr. 1151/2012.

7 Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies e punktas suformuluotas taip:

„1. Saugoma kilmės vietos nuoroda arba [SGN] turi atitikti specifikaciją, kurioje nurodoma bent ši informacija:

<…>

e) produkto gaminimo būdo ir atitinkamais atvejais autentiškų ir nekintančių vietinių gamybos būdų apibūdinimas, taip pat informacija apie pakavimą, jei pareiškėjų grupė taip nustato ir pateikia pakankamą su produktu susijusį pagrindimą, kodėl produktas turi būti pakuojamas apibrėžtoje geografinėje vietovėje, kad būtų išsaugota kokybė, užtikrinta kilmė ar užtikrinta kontrolė, atsižvelgiant į Sąjungos teisę, visų pirma laisvo prekių judėjimo ir laisvės teikti paslaugas srityse“.

Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės ir prejudiciniai klausimai

8 S pateikus paraišką, nuo 1997 m. sausio 25 d. pavadinimas „Schwarzwälder Schinken“ įregistruotas kaip SGN.

9 Prašyme, kurį 2005 m. kovo 23 d. pateikė DPMA, S paprašė padaryti tam tikrus SGN „Schwarzwälder Schinken“ specifikacijos pakeitimus pagal 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 208, 2012, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 4) 9 straipsnį.

10 Nagrinėdamas šį prašymą padaryti pakeitimus DPMA 3.2 prekių ženklų skyrius gavo specializuotų ir suinteresuotų įstaigų nuomones.

11 Po to, kai buvo gautos šios nuomonės, su jomis susipažinusi, 2007 m. vasario 13 d. rašte S pateikė naują prašymą iš dalies pakeisti specifikaciją; tą raštą DMPA gavo 2007 m. vasario 15 d.

12 Dėl šio prašymo buvo gauti trys prieštaravimai, iš kurių vieną pareiškė EC; šioje byloje ji pateikė pastabas. EC yra didelė mėsos gaminių platintoja, kuri šiuo metu ne gamybos vietovėje pjausto ir pakuoja „Schwarzwälder Schinken“.

13 2008 m. gruodžio 5 d. sprendimu DPMA atmetė prašymą iš dalies pakeisti specifikaciją, kiek jis susijęs nurodymais dėl pjaustymo ir pakavimo, motyvuodama tuo, kad šis prašymas neatitiko Reglamento Nr. 510/2006 nuostatų.

14 S pateikė skundą, kuriuo siekė, kad DPMA sprendimo dalis, kuria atmetamas prašymas padaryti pakeitimus, būtų pakeistas.

15 2011 m. spalio 13 d. sprendimu *Bundespatentgericht* (Federalinis patentų teismas, Vokietija) panaikino DPMA sprendimą ir konstatavo, kad prašymas iš dalies pakeisti specifikaciją atitiko Reglamentu Nr. 510/2006 nustatytus reikalavimus.

16 Šį sprendimą EC apskundė *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija).

17 2014 m. balandžio 3 d. nutartimi *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) panaikino 2011 m. spalio 13 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimą ir grąžino bylą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

18 Šiomis aplinkybėmis *Bundespatentgericht* (Federalinis patentų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Kuo remiantis turi būti priimtas sprendimas dėl 2007 m. vasario 15 d. kompetentingai nacionalinės valdžios institucijai (šiuo atveju – [DPMA]) pateikto prašymo pakeisti SGN specifikaciją įtraukiant leidimą pjaustyti ir pakuoti produktą (šiuo atveju – Švarcvaldo kumpį) tik gamybos vietovėje – prašymo pateikimo dieną galiojusiu Reglamentu Nr. 510/2006 ar priimant sprendimą galiojančiu Reglamentu Nr. 1151/2012?

2. Jei sprendimas turi būti priimtas remiantis šiuo metu galiojančiu Reglamentu Nr. 1151/2012:
   1.a) Ar tai, kad netinkamas produkto vežimas perdirbti (pjaustyti ir pakuoti) į kitas vietoves gali turėti neigiamos įtakos autentiškam skoniui, autentiškai kokybei ir tinkamumo vartoti trukmei, produkto kokybės užtikrinimo aspektu yra pakankamas su produktu susijęs pagrindimas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies e punktą, siekiant uždrausti pjaustyti ir pakuoti produktą kitoje, ne jo gamybos, vietovėje?
   1.b) Ar specifikacijoje numatyti pjaustymo ir pakavimo reikalavimai, kurie neviršija taikomų maisto higienos standartų, produkto kokybės užtikrinimo aspektu yra pakankamas su produktu susijęs pagrindimas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies e punktą, siekiant uždrausti pjaustyti ir pakuoti produktą kitoje, ne jo gamybos, vietovėje?
   2.a) Ar tai, kad atitinkamai galimi (gamintojų) patikrinimai gamybos vietovėje (Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies g punktas, siejamas su 36 straipsnio 3 dalies a punktu ir 37 straipsniu) didina kontrolės laipsnį ir apskritai yra geresnė garantija nei patikrinimai (dėl piktnaudžiavimo), kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1151/2012 36 straipsnio 3 dalies b punktą, siejamą su 38 straipsniu, gali būti laikoma iš esmės pakankamu su konkrečiu produktu susijusiu pagrindimu, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies e punkte, nustatyti SGN specifikacijoje reikalavimą pjaustyti ir pakuoti produktą tik jo gamybos vietovėje?
   2.b) Neigiamai atsakius į antrąjį klausimą [2a dalis]:

   Ar tuo atveju, kai produkto paklausa už regiono ribų taip pat yra labai didelė, o produktas dideliu mastu pjaustomas ir pakuojamas ne gamybos vietovėje, pateisinamas kitoks vertinimas, net jei konkrečių piktnaudžiavimo SGN atvejų, apibrėžtų Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnyje, iki šiol nebuvo nustatyta?
   3) Ar saugomos geografinės nuorodos specifikacijoje numatytas reikalavimas pjaustyti ir pakuoti produktą tik gamybos vietovėje gali būti pakankamai pagrįstas su konkrečiu produktu susijusiu argumentu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies e punktą, kad priešingu atveju būtų neužtikrintas toliau perdirbamo produkto atsekamumas?

   Ar šiuo atžvilgiu svarbu tai, kad:
   a) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras [OL L 31, 2002, p. 1], 18 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 931/2011 dėl atsekamumo reikalavimų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002 dėl gyvūninės kilmės maisto produktų [OL L 242, 2011, p. 2], reikalaujama užtikrinti galimybę atsekti maisto produktus, ypač gyvūninės kilmės;
   b) galimybė atsekti produktą turi būti užtikrinta produkto perdirbėjams dalyvaujant teisiniu požiūriu savanoriškose, tačiau *de facto* privalomose privačiose apsaugos sistemose?

4) Jei į kurią nors iš šio klausimo 1–3 dalių būtų atsakyta teigiamai:

Ar yra galimybė arba pareiga SGN specifikacijoje numatyti mažiau ribojančią priemonę, palyginti su privalomu pjaustymo ir pakavimo perkėlimu į gamybos vietovę, – reikalavimą ne gamybos vietovėje įsisteigusiems produkto perdirbėjams taikyti specifikacijoje numatytų įstaigų ir institucijų, kurios yra kompetentingos atlikti patikrinimus gamybos vietovėje, kontrolę (Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies g punktas)?

3. Jei sprendimas turi būti priimtas vadovaujantis Reglamentu Nr. 510/2006 (žr. pirmąjį klausimą), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo atsakyti į antrojo klausimo dalis remiantis Reglamentu Nr. 510/2006, visų pirma šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies e punktu, siejamu su [Reglamento Nr. 1898/2006] 8 straipsniu ir 8 konstatuojamąja dalimi <…>“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

19 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar sprendimą dėl prašymo iš dalies pakeisti SGN specifikaciją, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, turi reglamentuoti Reglamento Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies e punktas, siejamas su Reglamento Nr. 1898/2006 8 straipsniu, galiojęs prašymo pateikimo dieną, ar Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies e punktas, galiojęs minėto sprendimo priėmimo dieną. Kadangi šios nuostatos iš esmės tapačios, nereikia atsakyti į pirmąjį klausimą.

Antrasis ir trečiasis klausimai

20 Antruoju ir trečiuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies e punktą, siejamą su Reglamento Nr. 1898/2006 8 straipsniu, ir Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad reikalavimas SGN žymimą produktą, kaip antai „Schwarzwälder Schinken“, pakuoti jo gamybos vietovėje pagal minėto 4 straipsnio 2 dalies e punktą yra pagrįstas, jeigu juo siekiama užkirsti kelią rizikai produkto kokybei, kylančiai dėl vežimo, pjaustymo ar pakavimo už šios vietovės ribų, užtikrinti maksimalų kontrolės veiksmingumą nagrinėjamoje vietovėje ir didesnį produkto atsekamumą, kurio reikalaujama pagal Europos Sąjungos teisės aktus.

21 Reglamento Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies e punkte nustatyta, kad produkto specifikacijoje pateikiama „su pakavimu susijusi informacija, kai pareiškėjų grupė <…> nustato ir pagrindžia, kad pakavimas turi būti atliekamas apibrėžtoje geografinėje vietovėje, siekiant išsaugoti kokybę arba užtikrinti kilmę ar kontrolę“, o Reglamento Nr. 1898/2006 8 straipsnyje nustatyta, kad „[j]eigu pareiškėjų grupė produkto specifikacijoje nurodo, kad Reglamento (EB) Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies e punkte minimas žemės ūkio ar maisto produktas turi būti pakuojamas nustatytoje geografinėje vietovėje, reikia pagrįsti tam produktui taikomus laisvo prekių judėjimo ir laisvės teikti paslaugas apribojimus“.

22 Be to, Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyta, kad SGN specifikacijoje turi būti pateikta „informacija apie pakavimą, jei pareiškėjų grupė taip nustato ir pateikia pakankamą su produktu susijusį pagrindimą, kodėl produktas turi būti pakuojamas apibrėžtoje geografinėje vietovėje, kad būtų išsaugota kokybė, užtikrinta kilmė ar užtikrinta kontrolė, atsižvelgiant į Sąjungos teisę, visų pirma laisvo prekių judėjimo ir laisvės teikti paslaugas srityse“.

23 Pagal šias nuostatas reikalavimu SGN saugomą produktą pakuoti apibrėžtoje geografinėje vietovėje turi būti siekiama išsaugoti tokio produkto kokybę ir užtikrinti jo kilmę ar kontrolę.

24 Be to, reikia priminti, kad Sąjungos teisės aktuose ryškėja bendra tendencija įgyvendinant bendrą žemės ūkio politiką gerinti produktų kokybę, siekiant sudaryti palankias sąlygas šių produktų reputacijai išlaikyti, visų pirma pasitelkiant kilmės vietos nuorodas, kurioms taikoma ypatinga apsauga. Juo taip pat siekiama patenkinti vartotojų lūkesčius dėl kokybiškų produktų bei atpažįstamos geografinės kilmės ir suteikti gamintojams galimybę sąžiningos konkurencijos sąlygomis gauti didesnes pajamas už realias pastangas gerinti kokybę (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 3 d. Sprendimo *Kakavetsos-Fragkopoulos*, C-161/09, EU:C:2011:110, 34 punktą).

25 Be to, specifikacija, pagal kurią SGN suteikiama, be kita ko, su sąlyga, kad kumpis bus pjaustomas ir pakuojamas gamybos vietovėje, šią SGN naudojantiems asmenims siekiama suteikti galimybę išlaikyti vieno iš šių produkto pateikimo į rinką būdų kontrolę. Joje numatytu reikalavimu siekiama kuo geriau apsaugoti produkto kokybę, autentiką ir – kaip pasekmę – SGN nuorodos reputaciją, už kurią visiškai ir kolektyviai atsako ją naudojantys asmenys (šiuo klausimu žr. 2003 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Consorzio del Prosciutto di Parma ir Salumificio S. Rita*, C-108/01, EU:C:2003:296, 65 punktą).

26 Šiomis aplinkybėmis sąlyga, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, turi būti laikoma suderinama su Sąjungos teise, nepaisant jos ribojamojo poveikio prekybai, jeigu įrodyta, kad ji yra būtina ir proporcinga priemonė nurodyto produkto kokybei išsaugoti, užtikrinti jo kilmei arba tokios SGN specifikacijos kontrolei (šiuo klausimu žr. 2003 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Consorzio del Prosciutto di Parma ir Salumificio S. Rita*, C-108/01, EU:C:2003:296, 66 punktą).

27 Kiek tai susiję su rizika, kad dėl netinkamo vežimo bus pabloginta produkto kokybė, nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad ši rizika aktuali kiekvienam produktui, nesvarbu, ar jis žymimas SGN, ar ne, kai juo prekiaujama, ir kad S. nepateikė jokio konkretaus nurodymo, susijusio su vežimu, leidžiančio užkirsti kelią tam, kad nebūtų padaryta žalos produktui.

28 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad reikalavimu pakuoti SGN žymimą produktą apibrėžtoje geografinėje vietovėje visų pirma siekiama išsaugoti šio produkto kokybę, todėl konstatuotina, kad toks reikalavimas svarbus tik tuo atveju, jeigu pakavimas už šio produkto gamybos vietovės ribų lemia padidėjusią riziką tokio produkto kokybei, ir nesvarbu tai, ar tokia rizika kyla ir kitų panašių produktų atžvilgiu.

29 Be to, tai, kad nurodymai, kuriuos S pateikė dėl pjaustymo ir pakavimo, yra įprasti prekiaujant kumpiais arba neviršija taikomų maisto higienos standartų, savaime nepatvirtina ir neatmeta padidėjusios rizikos atsiradimo, kai SGN patvirtintas produktas pakuojamas ne gamybos vietovėje.

30 Tačiau, kalbant apie tai, kad Europos Komisija savo sprendimuose dėl registracijos jau pritarė panašiems argumentams, išsakytiems dėl kitų panašių produktų, reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neturi įvertinti, ar pateikti argumentai pateisina pagrindinėje byloje nagrinėjamo produkto pakavimą apibrėžtoje geografinėje vietovėje atsižvelgiant į tariamą ankstesnę Komisijos praktiką.

31 Kalbant apie tikslą užtikrinti produkto atsekamumą, reikia pažymėti, kad iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad S šį argumentą iškėlė bendrai, nepateikdama jokio detalesnio pagrindimo, ir vėliau neįrodė, kad pakuoti produktą gamybos vietovėje yra būtina siekiant užtikrinti jo kilmę.

32 Galiausiai, kalbant apie tikslą užtikrinti veiksmingą specifikacijos laikymosi kontrolę, S teigia, kad apskritai kontrolės veiksmingumas yra didesnis gamybos vietovėje, o produktu, kaip antai nagrinėjamu pagrindinėje byloje, daugiausia prekiaujama už šios geografinės vietovės ribų.

33 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2003 m. gegužės 20 d. Sprendime *Consorzio del Prosciutto di Parma ir Salumificio S. Rita* (C-108/01, EU:C:2003:296, 69, 74 ir 75 punktai) Teisingumo Teismas konstatavo, kad tais atvejais, kai toje byloje nagrinėto produkto saugomos kilmės vietos nuorodos (SKVN)

specifikacijoje nustatyti skirtingi pjaustymo ir pakavimo etapai, kurie reikalauja labai tikslių techninių ir kontrolės operacijų, susijusių su autentiškumu, kokybe, higiena ir ženklinimu, ir atliekant kai kurias iš jų reikia atlikti konkretų vertinimą, kontrolė už gamybos vietovės ribų suteikia mažiau tokio produkto kokybės ir autentiškumo garantijų, palyginti su kontrole, atliekama gamybos vietovėje laikantis specifikacijoje numatytos tvarkos.

34 Taip, be kita ko, yra tuo atveju, kai pagal specifikaciją išsamią ir reguliarią kontrolę pavedama atlikti specialių žinių apie nagrinėjamus produktus turintiems specialistams, taigi, sunkiai įsivaizduojama, kad tokią veiksmingą kontrolę galima būtų numatyti kitose valstybėse narėse (šiuo klausimu žr. 2003 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Consorzio del Prosciutto di Parma ir Salumificio S. Rita* (C-108/01, EU:C:2003:296, 75 punktą).

35 Nagrinėjamu atveju, net jeigu SGN „Schwarzwälder Schinken“ žymimo produkto specifikacijoje yra nurodymų, kurių turi būti laikomasi pjaustant ir pakuojant tokį produktą, ir juo daugiausia prekiaujama už gamybos vietovės ribų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, šie nurodymai yra įprasti prekiaujant kumpiais arba neviršija taikomų maisto higienos standartų.

36 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies e punktą, siejamą su Reglamento Nr. 1898/2006 8 straipsniu ir Reglamento Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies e punktu, reikia aiškinti taip, kad reikalavimas pakuoti SGN žymimą produktą jo gamybos vietovėje pagal minėtą 4 straipsnio 2 dalies e punktą yra pagrįstas, jeigu jis yra būtina ir proporcinga priemonė nurodyto produkto kokybei išsaugoti, užtikrinti jo kilmei arba tokios SGN specifikacijos kontrolei. Nacionalinis teismas turi įvertinti, ar šis reikalavimas yra tinkamai pateisinamas vienu iš nurodytų tikslų, kiek tai susiję su SGN „Schwarzwälder Schinken“.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 4 straipsnio 2 dalies e punktą, siejamą su 2006 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1898/2006, nustatančio išsamias Reglamento Nr. 510/2006 įgyvendinimo taisykles, 8 straipsniu, ir 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 7 straipsnio 1 dalies e punktą reikia aiškinti taip, kad reikalavimas pakuoti saugoma geografine nuoroda žymimą produktą jo gamybos vietovėje pagal minėtą 4 straipsnio 2 dalies e punktą yra pagrįstas, jeigu jis yra būtina ir proporcinga priemonė nurodyto produkto kokybei išsaugoti, užtikrinti jo kilmei arba tokios saugomos geografinės nuorodos specifikacijos kontrolei. Nacionalinis teismas turi įvertinti, ar šis reikalavimas yra tinkamai pateisinamas vienu iš nurodytų tikslų, kiek tai susiję su saugoma geografine nuoroda „Schwarzwälder Schinken“.

Parašai.